‡

BOŽJA LITURGIJA

Bizantinsko-slovanski obred

Kerubski spev

Mi, ki kêrube skrivnostno predstavljamo in prepevamo oživljajoči Trojici trikrat sveto pesem, odvrzimo sedaj vsako posvetno skrb.
Da sprejmemo Kralja vsega stvarstva, ki ga nevidno nosijo angelski zbori. Aleluja, aleluja, aleluja.

Tiha molitev duhovnika med kerubsko pesmijo

Nihče od teh, ki so vklenjeni v telesne pohote in naslade, ni vreden, da pristopi ali se približa ali služi tebi, Kralj slave, kajti tebi služiti je nekaj velikega in strašnega celo samim nebeškim močem. Vendar pa si se zaradi svojega neizrekljivega in neizmernega človekoljubja učlovečil, ne da bi se pri tem spremenil ali zamenjal svoje bistvo, ter si nam postal naš veliki duhovnik in si nam kot Vladíka vsega izročil sveto opravilo te javne in nekrvave daritve. Ti edini, Gospod, naš Bog, vladaš nebesom in zemlji ter sediš na kêrubskem prestolu, ti si Gospod sêrafov in Kralj Izraela, ti si edini sveti in prebivaš v svetih. Tebe torej prosim, edinega dobrega in naklonjenega za uslišanje: ozri se name, svojega grešnega in nekoristnega služabnika, in očisti mojo dušo in srce slabe vesti. Po moči svojega Svetega Duha me usposobi, da odet z milostjo duhovništva pristopim k tej tvoji sveti mizi ter posvetim tvoje sveto in prečisto Telo in častítljivo Kri. K tebi prihajam in priklanjam svojo glavo ter te prosim: ne obrni svojega obličja od mene niti me ne odrini od svojih otrok, temveč mi daj milost, da ti, tvoj grešni in nevredni služabnik, prinesem te darove. Ti, Kristus, naš Bog, si namreč tisti, ki daruje in je darovan, ki sprejema in se razdaja, tebi izkazujemo slavo, s tvojim brezpočelnim Očetom in s tvojim presvetim in dobrim in oživljajočim Duhom, zdaj in vselej in na veke vekov. Amen.

Odlomek anafore iz bogoslužja svetega Bazilija

Vladíka vseh, Gospod, Bog Oče, vsemogočni in vreden poklona; res se spodobi in je pravično in lepo, da te zaradi tvojega prelepega veličastva hvalimo, ti pojemo, te slavimo, se ti klanjamo, se ti zahvaljujemo in proslavljamo tebe, edinega resničnega Boga, ter ti s skrušenim srcem in ponižnim duhom darujemo to našo duhovno daritev, kajti ti si nam dal spoznati svojo resnico. In kdo more opisati tvojo moč, razglasiti vso tvojo slavo ali oznaniti vsa tvoja dela v vsakem času! Vladíka vseh, Gospod nebes in zemlje in vsega stvarstva, vidnih in nevidnih reči, ki sediš na prestolu slave in se oziraš v globine: ti si večen, neviden, nedoumljiv, neizrekljiv in nespremenljiv, Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, velikega Boga in Odrešenika, našega upanja, ki je izraz tvoje ljubezni, pečat istolíkosti, podoba Očeta, živa Beseda, resnični Bog, predvečna modrost, življenje, posvečenje, moč, prava luč, v kateri se je razodel Sveti Duh – Duh resnice, dar posinovljenja, poroštvo prihodnje dediščine, začetnik večnih dobrot, oživljajoča moč, praizvor posvečenja; po njem okrepljena ti služi vsaka duhovna in umna stvar ter ti prepeva večni slavospev, kajti vse je tvoja last. Tebe hvalijo angeli, nadangeli, prestoli, gospostva, vladarstva, oblasti, moči in mnogooki kêrubi, tebe obdajajo sêrafi, s šestimi perutmi eni, s šestimi perutmi drugi: z dvema perutma si zakrivajo svoje obličje, z dvema noge in z dvema letajo ter neprestano vzklikajo drug drugemu glasne slavospeve.

* * *

S temi blaženimi močmi, človekoljubni Vladíka, tudi mi grešniki kličemo in govorimo: resnično si svet in presvet in veličastvo tvoje svetosti nima meja. Svet si v vseh svojih delih, kajti s pravičnostjo in pravo razsodbo si vse izvršil nad nami. Ustvaril si človeka iz zemeljske prsti in ga oblikoval po svoji podobi, o Bog. Postavil si ga v raj veselja ter mu obljubil nesmrtno življenje in uživanje večnih dobrot za izpolnjevanje tvojih zapovedi. Ker pa ni poslušal tebe, pravega Boga, ki si ga ustvaril, in se je pustil zapeljati lažnivi kači, je umrl zaradi svoje pregrehe in izgnal si ga, o Bog, s svojo pravično sodbo iz raja na ta svet ter ga vrnil zemlji, iz katere je bil vzet. Dal si mu prerojenje v zveličanje po samem tvojem Kristusu. Nisi uničil, o Dobri, svoje stvari, nisi pozabil dela svojih rok, temveč si ga zaradi svoje milosrčne milosti mnogokrat obiskal: preroke si pošiljal, čudeže si delal po svojih svetnikih, ki so ti v vsakem rodu všeč, govoril si nam po ustih svojih služabnikov prerokov in nam napovedal prihodnje odrešenje. Dal si nam zapovedi v pomoč in nam postavil angele za varuhe. Ko pa je prišla dopolnitev časov, si nam spregovoril po svojem Sinu samem, s katerim si osnoval vekove. On je odsvit tvoje slave, očrt tvoje hipostaze, ki vse vzdržuje z besedo svoje moči, a nima za plen enakosti s teboj, Bog in Oče. Čeprav je večni Bog, je prišel na zemljo in prebival z ljudmi. V sveti Devici se je učlovečil, se izpraznil, sprejel podobo hlapca in postal podoben našemu bednemu telesu, da bi nas napravil podobne svojemu veličastvu. Ker je po človeku prišel greh na svet in z grehom smrt, je tvoj edinorojeni Sin, ki je v tvojem naročju, Bog in Oče, in je bil rojen iz žene, svete Bogoródice in vedno device Marije, in je bil pod postavo, blagovolil obsoditi greh s svojim telesom, da tisti, ki so umrli v Adamu, oživijo v tvojem Kristusu. Živel je na tem svetu, dal zveličavne nauke, nas odvrnil od lažnivega malikovalstva in nas privedel k spoznanju tebe, pravega Boga in Očeta. Izbral nas je za svoje izvoljence, kraljevo duhovništvo in svet rod. Očistil nas je z vodo in posvetil s Svetim Duhom. Izročil se je kot odkupnina za smrt, v kateri smo ječali, prodani zaradi greha. S križem je šel v pekel, da bi vse napolnil s samim seboj in ozdravil smrtne bolezni. Vstal je tretji dan in vsemu mesu pokazal pot k vstajenju od mrtvih, kajti nemogoče je bilo, da bi bil Začetnik življenja podvržen uničenju. On je prvenec umrlih, prvorojenec izmed mrtvih, da bi tako bil sam vse in med vsemi prvi. Šel je v nebesa, sedi v višavah na desnici tvojega veličastva in se bo zopet vrnil, da povrne vsakomur po njegovih delih. Zapustil nam je v spomin svojega zveličavnega trpljenja to, kar smo darovali po njegovi zapovedi. Ko je hoté šel v prostovoljno, nikdar pozabno in oživljajočo smrt, je v noči, ko se je predal za življenje sveta, vzel kruh v svoje svete in prečiste roke, daroval tebi, Bogu in Očetu, se zahvalil, blagoslovil, posvetil, razlomil.

Tropar za praznik Zaspanja presvete Bogoródice (15. avgusta)

Z rojstvom si ohranila svoje devištvo, z zaspanjem nisi zapustila sveta, Bogoródica. V življenje si se preobrazila, Mati resničnega življenja, in s svojimi molitvami naše duše rešuješ smrti.